

ve forinsecus, sive intrinsecus. Interea non immunes sunt ab afflictionibus vel castigationibus paternis, utpote quæ malæ non sunt, sed solum videntur.

נפשך *vitam tuam*: ita metonymicè anima solet poni pro effectu i. e. vitæ. Refert hoc Kimchi ad averruncationem morborum, qui ex defectu vel excessu humidi calidique nativi solent oriri; quos ipsos Deus vel abigit, vel si admittit, ad purificationem vitiorum infervire finit.

EXPLICATIO VERSUS VIII.

צאתך *egredi & ingredi tuum*: h. e. cuncta tua negotia, quando è domo v. g. procedis ad agrum, forum, aliudve opus, extra parietes tuos peragendum, item quando *ingrederis* jam illum, ubi agenda tua tibi sunt, locum aut quando peractis tuis iterum tuas *ingrederis* ædes. breviter: custodiet tuas functiones, quæ publicas, quæ privatas, quæ pacis, quæ belli tempore, quantum & ad facienda & ad omittenda. vide eandem hanc phrasin *Deut. XXVIII, 6. XXXI, 2. 2. Sam. III, 25. Num. XXVII, 17. 21. 1. Sam. XVIII, 13. 16. XXIX, 6. 2. Par. I, 10. Job. X, 9. Jos. XIV, 11. 2. Reg. XIX, 3. Jer. XXXVII, 4. 1. Reg. III, 7. adde sis Druf. cl. 2. Prov. I, 3, n. 97. Fortassè *ingressus & egressus* meminisse voluit David, cum integer fermè Psalmus sub viatoris schemate fidelem nobis depinxerit. De exitu vel è captivitate vel è vitæ hac Kimchi; sic introitum vel in hunc mundum, vel in cælum affert R. Arama. De exitu ad bellum *Aben Esra*.*

עד עולם *& usque in seculum*: patet hinc animæ immortalitas, futuriq; simul seculi, ubi totus homo Deum celebrabit, certitudo.

USUS PRACTICUS E VERSU I.

[1] *In angustiis constituti circumspicere solemus diversimodè, opemque & hinc & illinc nobis polliceri, modò à confederatis, Jef. VIII, 12. modò à patronis, nummis, astu, &c. L. de Curis & sollicitudine.*

(2) *Auxiliò destituuntur nonnunquam Reges & magnates quoque; unde te posses salvare? de arca vel de torculari? ajebat rex Israel ad mulierem: 2. Reg. VI, 27. Sic Josaphat: 2. Par. XX, 12.*

USUS E VERSU II.

(1) *E curis eluètur spiritus tandem, corrigatque carnem: Gal. V, 16. 24.*

(2) *Auxiliator nullus præter Deum. Quid sine hujus nutu præstaret angelus, Sanctus, aut creatura ulla?*

(3) *Creator cæli terræque est potentissimus, sapientissimus, benignissimus; & potest, & vult salvare se invocantes: Actor. IV, 24. Illigitur committamus eventum, post adhibita decenter media legitima: 2. Sam. X, 12.*

USUS E VERSU III.

(1) *Pedes nostri sunt nimis debiles, atque ad lapsum*

PSALMI CXXII. DISPOSITIO.

Hierosolymis est templum. Felicitas Jerusalem.

Est hinc I. Hierosolymæ commendatio: ubi (1) exordium à lætitiâ communi: (a) *gaudeo* (b) *cum dicentibus mihi*: (c) *ibimus ad Domum Domini*: v. 1. *pedes nostri stabunt in portis Jerus.* v. 2. (2) Commendatio ipsa Jerusalem, quòd sit [a] *benè ædificata*: [b] *amicè sibi confociata*: v. 3. [y] *ad conventus tribunal sacros & festivos destinata*: v. 4.

A *insigniter proni; h. e. facile impingimus quoad mediorem illicitorum usum, peccamus per dissidentiam, impatientiam, &c. confer Prov. XXIV, 16. Psalm. XIX, 13. LXII, 10. LXXIII, 2. XXXVI, 13. CXLIII, 10. Jac. III, 2.*

[2] *Ne labamur, impedit Deus providissimus à nobis invocatus: Pf. CXVIII, 13. CXXV, 1. CXLV, 14.*

[3] *Custodia Dei est assidua ac indeficiens; nunquam delassatur, nec viribus more hominum destituitur, &c. L. de Providentiâ.*

USUS E VERSU IV.

[1] *Attentione opus est singulari (ecce!) ad imprimendam rectè Dei pro nobis curam: Pf. XL, 18.*

[2] *Nos homines ob virtutum quotidianam absumentionem indigemus earundem restauratione per alimenta ac quietem; verum hac non egent spiritus, angeli scilicet: omnium nimine Deus sibi semper sufficientissimus: Pfal. CII, 28. Cum dormientes milites pessundare suo somnò queant exercitum, vigilesque urbem incendio subortò, Deus tamen nos metu eò liberat.*

(3) *Deus est custos non unius alteriusve individui, verum totius Israël vel sanctæ suæ Ecclesiæ.*

USUS E VERSU V.

[1] *Ex custodia Israël communi, meritò infertur ad custodiam cujusque individui: est custos tuus, o pia anima, ubicunque & quacunque fueris.*

[2] *Deus est umbraculum adversus omnem æstum, non tam corporalem, quàm spiritualem: reficit, corroborat, &c. 1. Pet. IV, 12.*

[3] *Deus adstat nobis ad dextram, h. e. proximè ac commodissimè nobis adest, juvat nos, propugnat, erigit, &c. adest viventibus, adest morientibus.*

USUS E VERSU VI.

[1] *Cui Deus auxiliator, hic neque interdiu neque noctu cogitur metuere sibi ab adversis.*

(2) *Alia incommodant per diem, alia per noctem; modò nimio æstu excessu, modò defectu, gelu exercemur. Percutimur modo corpore, modò animò.*

USUS E VERSU VII.

(1) *Deus custodit ab omni malò, quod scilicet verè malum aut noxium suis esse potest. Rom. IIX, 28. 1. Cor. X, 13. Pf. LXVIII, 20. Ebr. XIII, 15. Interea ferulam paternam non penitus seponit: Ebr. XII, 5.*

C [2] *Anima & Vita fidelium custoditur contra hostem imprimis infernalem, dein contra hostes etiam visibiles: conf. Pf. XCI, 1. seqq.*

USUS E VERSU VIII.

[1] *Exitus & introitus completur omnes nostros motus, tam domi, quam foris, modò nosmetipsos etiam in viis contineamus nostris: Psalm. XCI, 12. XXXVII, 34. Matth. IV, 6.*

[2] *Is, qui nunc tuetur, tuebitur etiam posthac in seculum usque: est enim sui semper similis: Pf. CII, 28. Ebr. XIII, 8.*

[d] *Judiciis publicis nobilitata: v. 5.*

II. *Votiva apprecatio: (1) generatim: rogare pacem Jerusalem: (2) speciatim: (a) amatores tui abundant pace; v. 6. (b) sit pax intra muros tuos: (c) in palatibus tuis: v. 7. (d) propter fratres & amicos meos loquar pacem: v. 8. (e) propter domum Domini queram tibi bonum: v. 9.*

PSAL-